

Sesja naukowo-artystyczna

Sztuka europejskiego baroku – Francja

9 grudnia 2020
godz. 10:00

online [youtube.com/
akademiamuzycznawgdansku](https://youtube.com/akademiamuzycznawgdansku)

Wykłady:

Mistrz iluzji i splendoru. Andre le Notre i barokowe ogrody francuskie

ZOFIA KRASNOPOLSKA-WESNER
(Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku)

Joseph Bodin de Boismortier 1689-1755. *Les quatre saisons*. Historia przemijania...

LILIANA STAWARZ
(Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina)

L.N. Clerambault *Suite du deuxième ton* jako przykład szczytowego punktu w rozwoju francuskiej muzyki klasycznej i jej najważniejszych aspektów wykonawczych

WACŁAW GOLONKA
(Akademia Muzyczna w Krakowie)

Od parasolki do clavecin brisé

WERONIKA JANYST
(Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina)

Jean Nicolas Geoffroy i jego *Pieces de clavessin* z paryskiego manuskryptu Rés. 475

EWA MROWCA
(Akademia Muzyczna im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi)

Styl i technika gry na violi da gamba w XVIII-wiecznej Francji w oparciu o pamflet *Défense de la basse de viole* Huberta Le Blanc

KRZYSZTOF FIRLUS
(Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, Akademia Muzyczna w Krakowie)

Pièces de clavecin czy musique de chambre? O niejednoznacznym wymiarze klawesynowej muzyki francuskiej

DOROTA ZIMNA
(Akademia Muzyczna im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy)

Słowo wstępu:

dr Maciej Gański,
Dziekan Wydziału Instrumentalnego

Koordinator:

prof. dr hab. Małgorzata Skotnicka

Organizator:

Katedra Organów, Klawesynu,
Akordeonu, Gitary i Harfy

Realizacja:

Studio Nagrań Akademii Muzycznej
w Gdańsku, kierownik – Piotr Rodak

Szczegóły w wydarzeniu na amuz.gda.pl

aMuz

Akademia Muzyczna
im. Stanisława Moniuszki
w Gdańsku

Mistrz iluzji i splendoru.

Andre le Notre i barokowe ogrody francuskie

Zofia Krasnopolska-Wesner
(Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku)

Zofia Krasnopolska-Wesner, doktor nauk humanistycznych, historyk sztuki, filolog, historyk literatury rosyjskiej. Od 2009 roku związana z Międzywydziałowym Instytutem Nauk o Sztuce Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku oraz Wydziałem Architektury Sopotckiej Szkoły Wyższej.

Absolwentka Wydziału Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego (Historia Sztuki, magisterium 2003) oraz Wydziału Filologiczno-Historycznego Uniwersytetu Gdańskiego (Filologia Rosyjska, magisterium 2003, doktorat 2008, tamże).

W latach 2016-2019 uczestnik projektu badawczego Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki pt. „Kultura polska wobec zachodniej tradycji ezoterycznej w latach 1890-1939” realizowanego wspólnie z Instytutem Filologii Rosyjskiej Uniwersytetu Gdańskiego.

Członek naukowej pracowni badawczej Laboratorium Niedogmatycznej Duchowości. Od 2011 także Polskiego Instytutu Badań nad Sztuką Świata (sekcji poświęconej badaniom sztuki rosyjskiej) oraz Stowarzyszenia Historyków Sztuki (od 2007).

Współredaktor serii wydawniczej polskich i rosyjskich historyków sztuki *Sztuka Europy Wschodniej*. Autor licznych artykułów poświęconych modernistycznej idei korespondencji sztuki, literatury oraz muzyki. Szczególne miejsce w szerokich zainteresowaniach badawczych zajmuje problematyka ezoteryzmu w tym zwłaszcza twórczość artystów polskich i rosyjskich popularyzujących naukę Rudolfa Steinera.

Joseph Bodin de Boismortier 1689-1755. *Les quatre saisons*. Historia przemijania...

Lilianna Stawarz

(Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie)

Lilianna Stawarz – w 1988 roku ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. Fryderyka Chopina w Warszawie, w klasie klawesynu Władysława Kłosiewicza, a w 1990 roku uzyskała dyplom Conservatoire National de Region de Rueil-Malmaison, w klasie Huguette Dreyfus.

W latach 2012-2016 pełniła funkcję prodziekana Wydziału Instrumentalno-Pedagogicznego w Białymstoku oraz koordynatora Biura Koncertowego.

Aktualnie jest kierownikiem Katedry Muzyki Dawnej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

Przez 20 lat była członkiem zespołu muzyki dawnej Il Tempo, specjalizującego się w muzyce instrumentalnej i wokalnoinstrumentalnej od wczesnego baroku do klasycyzmu. Dokonała z nim wielu nagrań radiowych, 5 CD oraz uczestniczyła w licznych koncertach i liczących się festiwalach muzyki dawnej w kraju i za granicą, m.in. w Brugii, Brukseli, Utrechcie, Moskwie, Nowym Jorku, Nowym Brunzwicku, Rzymie i Berlinie.

W latach 1991-2017 związana była z Warszawską Operą Kameralną, zarówno jako klawesynistka-kameralistka, jak i dyrygent. Tam też latach 2015-2017 pełniła funkcję Kierownika Artystycznego Opery/Barok. Prowadziła od klawesynu i pozytywów dzieła instrumentalne i wokalnoinstrumentalne, m.in.: *Pasję wg św. Marka* Johanna Sebastiana Bacha, Operę *Omnia* Marcina

Mielczewskiego (6CD) dzieła Damiana Stachowicza (CD). Ponadto opery: *Dido and Aeneas* Henry Purcella, *Tetide in Sciro* Domenico Scarlattiego (CD ze spektaklu), *Rinaldo* Georga Friedricha Händla.

Nagrania: W 2003 roku ukazała się jej pierwsza solowa płyta z utworami Carla Philippa Emanuela Bacha (wydana przez CD Accord), w 2007 roku – podwójny album CD ze Suitami klawesynowymi HWV 426-433 Georga Friedricha Händla (wydany przez Fundację Pro Musica Camerata), w 2012 r. trzecia solowa płyta – z Inwencjami i Sinfoniami BWV 772-801 Johanna Sebastiana Bacha wydana przez Polskie Radio. W 2019 roku został wydany przez Chopin University Press podwójny album: *J.S. Bach – Sonaty na skrzypce i klawesyn obligato BWV 1014-1019 – Paweł Łosakiewicz – skrzypce, Lilianna Stawarz – klawesyn*. W przygotowaniu jest płyta z 12 Polonezami i Fantazjami W.Fr. Bacha, 6 Suitami Francuskimi BWV 812-817 J.S. Bacha oraz z Koncertami klawesynowymi W.A. Mozarta KV 107 – D, Es G i Koncertem klawesynowym D-dur Haydna Hob. XVII:11 z Wrocławską Orkiestrą Barokową (Polskie Radio). Nagrała także koncert klawesynowy Tadeusza Paciorkiewicza z Polską Orkiestrą Radiową.

Jest współtwórczynią i Kierownikiem Artystycznym Festiwalu Oper Barokowych *Dramma per Musica*, w ramach którego prowadziła od klawesynu opery: *Agrippina* G.Fr. Haendla (nagrana dla Instytutu Audiowizualnego otrzymała nominację do nagrody Koryfeusza w 2015 r.)

<https://ninateka.pl/film/agrippina-georg-friedrich-handel>

Orlando G.Fr. Haendla (nagrana dla Instytutu Audiowizualnego)

<https://ninateka.pl/film/orlando-natalia-kozlowska>

Alcina G.Fr. Haendla

Farnace A. Vivaldiego (nagrana dla Instytutu Audiowizualnego)

<https://ninateka.pl/film/farnace-antonio-vivaldi>

(nominacja do Nagrody im. Cypriana Kamila Norwida za kierownictwo muzyczne tej opery).

Otrzymała nagrodę Fryderyk 2018 w kategorii *Album roku – Muzyka Dawna* za płytę life z Oratorium Antonio Caldary – *Maddalena ai piedi di Cristo*, wydaną przez Polskie Radio,

www.liliannastawarz.com

L.N. Clerambault *Suite du deuxième ton* jako przykład szczytowego punktu w rozwoju francuskiej muzyki klasycznej i jej najważniejszych aspektów wykonawczych

Wacław Golonka
(Akademia Muzyczna w Krakowie)

Wacław Golonka - wykształcenie muzyczne otrzymał w Akademii Muzycznej w Krakowie oraz Hochschule für Musik und Darstellende Kunst w Wiedniu w klasie prof. Hansa Haselböcka. Dyplomy ukończenia studiów w zakresie gry na organach otrzymał z wyróżnieniem. Jest laureatem konkursów organowych w Pradze (II nagroda), Norymberdze (III nagroda) i Pretorii gdzie oprócz pierwszej nagrody otrzymał trzy wyróżnienia.

Od wielu lat prowadzi intensywną działalność koncertową nie tylko w wielu państwach Europy, ale także Azji, Ameryce Północnej, Afryce (Namibia oraz RPA, gdzie odbył trzykrotnie tournée koncertowe). Do najważniejszych miejsc jego działalności artystycznej należą katedry w Wiedniu, Utrechcie, Chartres, Lozannie, Oliwie, Kaliningradzie, sale koncertowe Filharmonii Narodowej w Warszawie, Berliner Philharmonie, Filharmonie Moskwy (im. S. Rachmaninowa), Perm, Murmańska, Cape Town Philharmony, Buxter Concert Hall, UNISA w Pretorii, Nottingham Albert Hall, Meistersingerhalle

w Norymberdze, Cleveland Museum of Art, austriackiego radia ORF w Wiedniu, słowackiego radia w Bratysławie oraz wielokrotnie B. Smetany w Pradze. Wacław Golonka występował jako solista z orkiestrami Radio Philharmony Orchestra w Pretorii, Cape Town Philharmonic Orchestra, Filharmonią w Bydgoszczy, Brnie, praskim FOK, Concerto Avenna, Bielską Orkiestrą Kameralną, Capellą Cracoviensis i Śląską Orkiestrą Kameralną. Z orkiestrą Concerto Avenna nagrał koncert organowy Pawła Łukaszewskiego. Nagranie znalazło się na płycie z kompozycjami autora koncertu, która otrzymała nagrodę Fryderyka 2008 roku.

Zrealizował wiele nagrań dla stacji telewizyjnych i radiowych. Jego nagranie dla TV Polonia ilustrowało cykl filmów *Madonny Polskie*, a Telewizja Katowice zrealizowała w 1998 r. film o jego działalności pt: *Muzyka dźwięku i przestrzeni*. Nagrania dokonane przez Czeskie Radio prezentowane są w europejskiej sieci EBU. Czeskie Radio zrealizowało także nagrania na płyty CD. Nagrywał dla holenderskiego radia Hilversum, niemieckiego Bayerischer Rundfunk, austriackiego ORF, Radia Watykan, Radia Słowackiego oraz Czeskiej Telewizji. Jako kameralista współpracuje z wieloma artystami, prezentując muzykę wszystkich epok i stylów. Jest autorem nagrania CD oraz książki *Sigfrid Karg-Elert (1877-1933) – w żywiole koloryzmu dźwiękowego*. Jest pomysłodawcą i dyrektorem Konkursu Muzyki Organowej i Kameralnej *Artem cameralem promovere w Mielcu* a także organizatorem konkursu dla młodych organistów *Lux organi* w Chorzowie. Prowadzi działalność dydaktyczno-naukową w wielu ośrodkach akademickich w Polsce, Czechach i Niemczech. Pracuje w macierzystej uczelni Akademii Muzycznej w Krakowie prowadząc klasę organów. Wciąż poszerza swój repertuar dokonując prawykonań i nagrań nowych utworów organowych i organowo-kameralnych dedykowanych jemu lub artystom, z którymi współpracuje.

Od parasolki do *clavecin brisé*

Weronika Janyst

(Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie)

Weronika Janyst – klawesynistka, organistka, technik klawesynu. Absolwentka studiów organowych na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie oraz studiów klawesynowych w Hochschule für Musik und Theater w Lipsku, dwukrotna stypendystka programu Erasmus+, który umożliwił jej wyjazd na studia oraz praktyki (kurator historycznych instrumentów klawiszowych) w Lipsku.

Laureatka pierwszych miejsc w 2015 roku: w Ogólnopolskim Konkursie Klawesynowym w Krakowie i w IV Akademickim Konkursie Klawesynowym w Poznaniu.

Zdobywczyni drugich miejsc: w 2019 roku w Ogólnopolskim Konkursie Klawesynowym "Wanda Landowska in Memoriam" w Poznaniu i w 2020 roku w Sigismundus Lauxmin International Harpsichord Contest w Wilnie.

Podczas Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Dawnej w Białymstoku zajmowała się strojeniem i opieką nad instrumentami. W trakcie warsztatów European

Union Baroque Orchestra pracowała jako technik instrumentów, a także prowadziła indywidualne zajęcia z podstaw strojenia i konserwacji klawesynu.

W czasie Letnich Kursów Metodycznych Muzyki Dawnej występuje w roli wykładowcy – akompaniatora basso continuo.

Obecnie pracuje jako stroiciel klawesynów na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie, gdzie prowadzi także zajęcia gry na klawesynie, uczy budowy, zasad strojenia i konserwacji instrumentu.

Autorka „Podręcznego Leksykonu Klawesynowego” dostępnego na stronie <https://pl.weronikajanyst.com/lexicon>.

Jean Nicolas Geoffroy i jego *Pieces de clavessin* z paryskiego manuskryptu Rés. 475

Ewa Mrowca

(Akademia Muzyczna im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi)

Ewa Mrowca urodzona w Krakowie, naukę gry na klawesynie rozpoczęła w wieku 12 lat. Z wyróżnieniem ukończyła studia w Krakowskiej Akademii Muzycznej w klasie prof. Elżbiety Stefańskiej. Jest absolwentką Guildhall School of Music&Drama w Londynie w klasie Nicholasa Parle, oraz Schola Cantorum Basiliensis w Bazylei w klasie Jörga Andreasa Böttichera.

Została wyróżniona w 2003 roku w VI Konkursie Klawesynowym im. J. Broadwooda w Londynie, organizowanym na historycznych instrumentach. W 1999 roku uzyskała *Diploma di Merito* Accademii Musicale Chigiana w Sienie. Jest laureatką nagrody Łódzkie Eureka 2012.

Stypendystka Ministerstwa Kultury, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego Rządu Szwajcarii, Accademii Musicale Chigiana oraz Guildhall School of Music&Drama.

Swoje umiejętności doskonaliła na kursach mistrzowskich prowadzonych przez Kennetha Gilberta (Accademia Musicale Chigiana), Kris Verhelst, Christopa Rousseta, Elisabeth Joyé, Pierra Hantai oraz Jespera Christensena.

Ze szczególną pasją poświęca się wykonawstwu muzyki na instrumentach oryginalnych, a także historycznej realizacji basso continuo.

Jej działalność koncertowa obejmuje recitale solowe, oraz występy z zespołami muzyki dawnej. Koncertuje w Polsce, Francji, Niemczech, Chinach, Japonii oraz USA.

Występowała realizując b.c. pod kierunkiem Jordi Savalla, Simona Standage'a, Katherine McGilivray, Lilianny Stawarz, Olivii Centurioni, Jörga Andreeasa Böttichera, Petera Van Heyghena, jako solistka pod kierunkiem Joshuy Rifkina. Wraz z Jakubem Kościukiewiczem jest współtwórcą łódzkiej orkiestry barokowej *Altberg Ensemble*, współpracuje z zespołami muzyki dawnej: *Musicae Antiquae Collegium Varsoviense*, *Capella dell'Ospedale della Pietà Venezia*, *Il Giardino d'Amore*, a także z zespołem *Nova Casa*, z którym to we wrześniu 2009 r. wraz z Olgą Pasiecznik została przygotowana premiera spektaklu *Tre Donne Tre Destini* opartego na kantatach G.F. Händla dla Warszawskiej Opery Kameralnej.

Jej recital z grudnia 2015 roku z Germanisches National Museum w Norymberdze był retransmitowany na antenie Bayerische Rundfunk.

Obecnie pracuje na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Akademii Muzycznej w Łodzi oraz w Akademii Muzycznej w Krakowie.

Jej pierwszy solowy album z *Pieces de clavessin* Jeana Nicolasa Geoffroy (Dux 0137), zyskał znakomite recenzje w Polsce, Luxemburgu, Francji i Niemczech, a także został nominowany do prestiżowej nagrody *International Classical Music Awards* 2013. W marcu 2014 otrzymał wyróżnienie *5 du Diapason*. Ewa gra na klawesynie Detmara Hungerberga z Hückeswagen (2006 rok).

Styl i technika gry na violi da gamba w XVIII-wiecznej Francji w oparciu o pamflet *Défense de la basse de viole* Huberta Le Blanc

Krzysztof Firlus

(Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach,
Akademia Muzyczna w Krakowie)

Krzysztof Firlus – muzyk, z powodzeniem łączący karierę kontrabasisty oraz gambisty, koncertujący na obu instrumentach zarówno w charakterze solisty, kameralisty, jak i muzyka orkiestrowego; wychowanek Uniwersytetu Mozarteum w Salzburgu (klasa Vittorio Ghielmiego) oraz Akademii Muzycznej w Katowicach (klasa prof. Marka Caudle'a). Na stałe związany z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach, {oh!} Orkiestrą Historyczną, triem muzyki dawnej Extempore. Współpracował ponadto m.in. z Kwartetem Śląskim, Le Poème Harmonique, BachAkademie Stuttgart, Leilą Schayegh, Aline Zylberajch, Markiem Toporowskim, Martyną Pastuszką czy Marcinem Świątkiewiczem.

Jest laureatem Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dla Twórców Kultury, programu stypendialnego „Młoda Polska” oraz konkursów instrumentalnych – zarówno międzynarodowych (w Andernach, Brnie, Wrocławiu, Żorach), jak i ogólnopolskich (w Poznaniu, Łodzi, Dąbrowie

Górnicej). Spośród licznych nagrań płytowych artysty wymienić można m.in. nagraną wraz z żoną – Anną Firlus – znakomicie przyjętą przez krytykę międzynarodową pierwszą polską solową płytę gambową *Gamba Sonatas*, nominowaną do nagrody „Fryderyk 2019”, *C.F. Abel – Sonatas from the Maltzan Collection*, zawierającą pierwsze na świecie nagrania sonat C.F. Abela, odkrytych w poznańskiej Bibliotece Uniwersyteckiej, płytę *Muzyka Francuskich Mistrzów – Muzyka Zamku Warszawskiego* z {oh!} Orkiestrą Historyczną (partia solowa w koncercie na violi da gamba *Le Phénix* Michela Corrette) – nominacja do nagrody „Fryderyk 2018”, *Telemann – Solos & Trios* z Extempore Ensemble, *Tansman – od tria do oktetu* z Kwartetem Śląskim, *Barok Progresywny* z Nikola Kołodziejczyk Orchestra („Fryderyk 2016”), *Music in Dresden in the Times of Augustus II the Strong* z Martyną Pastuszką oraz Marcinem Świątkiewiczem czy *Lithuanian birbyne and Seventeenth Century Music of Poland and Lithuania* z Markiem Toporowskim i zespołem Ensemble Reversio.

Krzysztof Firlus prowadzi obecnie klasę violi da gamba w Akademii Muzycznej w Katowicach oraz klasę kontrabasu w Akademii Muzycznej w Krakowie.

Pièces de clavecin czy musique de chambre? O niejednoznacznym wymiarze klawesynowej muzyki francuskiej.

Dorota Zimna

(Akademia Muzyczna im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy)

Dorota Zimna, doktor sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka (2015). Absolwentka Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy w klasie klawesynu prof. dr hab. Urszuli Bartkiewicz (dyplom z wyróżnieniem) i Podyplomowych Studiów Instrumentalistyki w tej samej uczelni. Od 2005 jest wykładowcą w Katedrze Klawesynu, Organów i Muzyki Dawnej Akademii Muzycznej w Bydgoszczy.

W latach 2004-2005 była koordynatorem projektu naukowo-badawczego

Zapomniane dziedzictwo, mającego na celu digitalizację i rekonstrukcję zapomnianych

dzieł znajdujących się w polskich archiwach kościelnych. W 2008 roku uczestniczyła w pracach nad publikacją nutową *Polska muzyka klawiszowa. Z Wydawnictwa Józefa Elsnera, na klawesyn lub fortepian* pod redakcją Urszuli Bartkiewicz. W 2016 roku ukazała się jej książka *Wariantywność Obsady w twórczości instrumentalnej François Couperina. Obsada a brzmienie utworu*, wraz z płytą *François Couperin – Compositeur Royal*. Jako członek zespołu *Intemperata* nagrała utwory A. Jarzębskiego, M. Mielczewskiego, S.S. Szarzyńskiego, które znalazły się na płycie *Gościńiec/Alta Via* wydanej w 2018 roku.

Występuje jako solistka i kameralistka. Brała udział w koncertach w Polsce, Niemczech, Włoszech, Belgii, Czechach i na Ukrainie. Od 2009 roku koncertuje z zespołem *Laboratoire de la Musique*, z którym zdobyła III Nagrodę w V Międzynarodowym Konkursie im. Maurizio Pratoli w L'Aquila (Włochy 2015), I Nagrodę w konkursie odbywającym się podczas XII Międzynarodowego Festiwalu Bachowskiego w Świdnicy (2011) oraz II nagrodę i Nagrodę Publiczności w XI Międzynarodowym Konkursie im. Biagio Mariniego

w Neuburgu nad Dunajem (Niemcy 2010). Współpracuje z wieloma zespołami i orkiestrami, m.in. z zespołem *Intemperata* oraz orkiestrą kameralną *Capella Bydgosiensis*.

Jest wykładowcą oraz członkiem biura organizacyjnego *Letnich Kursów Metodycznych Muzyki Dawnej* w Warszawie i *Dni Muzyki Dawnej* w Bydgoszczy, od 2018 roku prezesem stowarzyszenia *Akademia Muzyki Dawnej* – organizatora festiwalu *Bydgoska Scena Barokowa*.